

Univerzita Karlova
Filozofická fakulta
Ústav hudební vědy

Autoreferát disertační práce

MgA. Ing. Eliška Andršová

Obrazy a vize v orchestrálním díle Svatopluka Havelky
Imagery and Visions in the Orchestral Work of Svatopluk Havelka

Vedoucí práce PhDr. Miroslav Pudlák, CSc.

2021

Obsah

Teze.....	3
Seznam pramenů a literatury	7
Prameny	7
Literatura.....	8
Publikační a akademická činnost během doktorského studia.....	14
Účast na odborných konferencích.....	14
Publikační činnost.....	14
Odborná přednáška	14

Teze

Ve své disertační práci jsem se věnovala úloze obrazů a vizí v orchestrálním díle Svatopluka Havelky. Tento významný český skladatel žil v letech 1925–2009 a jeho tvorbu vážné hudby můžeme orientačně rozdělit na tři etapy. V prvním období tvorby (přibližně do roku 1963) vychází Havelkův rukopis z neoklasicismu a Havelka v něm komponuje svou *I. symfonii* a kantátu *Chvála světla*, ve které se odráží jeho pozitivní vztah ke komunistickému myšlení.

Ve druhém tvůrčím období (přibližně od roku 1964 do roku 1975) se postupně odvrací od komunistické ideologie a věnuje se komponování kratších orchestrálních skladeb, které bývají považovány za vrchol jeho tvorby. Jedná se o skladby *Heptameron* (1963), *Pěna* (1965), *Hudební obraz o Che Guevarovi* (1969), *Pyrrhos* (1970) a *Poceta Hieronymu Boschovi* (1974), ve kterých skladatel profiluje svůj kompoziční jazyk a pracuje s prvky tzv. Nové hudby. V průběhu tohoto období Havelka prochází osobnostní krizí a hledá svou vlastní životní filozofii. Ve všech skladbách, které v té době komponuje, pracuje se silným inspiračním zdrojem a filozofickým podtextem, jenž je patrný již ze samotných názvů. Skladatelova osobnostní krize ústí do obratu ke křesťanství, což se odráží v jeho pozdním období tvorby (přibližně od roku 1975). Kromě významných komorních skladeb komponuje tato orchestrální díla: oratorium *Jeroným Pražský* pro soprán, alt, tenor, bas, madrigalový sbor, smíšený sbor, dětský sbor a symfonický orchestr, kantátu *Profeteia* pro dětský sbor, orchestr a varhany na biblické texty, *Znamení časů* pro symfonický orchestr a *Taneční symfonietu* věnovanou Orchestru Berg. Ve všech jmenovaných dílech z pozdního období Havelka reflektuje své náboženské představy, které se různým způsobem promítají do hudby. V tomto období tvorby také zjednodušuje hudební fakturu, opouští principy tzv. Nové hudby a pracuje s diatonikou i konsonantními akordy.

Během doktorského bádání nad souvislostmi obrazů a vizí v orchestrálním díle Svatopluka Havelky vyvstalo několik okruhů problematiky. První z těchto okruhů se týkal integrace prvků tzv. Nové hudby do skladatelovy kompoziční řeči. V době, kdy do Československa vlivy tzv. Nové hudby přicházely, změnili někteří současníci Svatopluka Havelky svůj styl a začali psát hudbu absolutní. Havelka ale převzal pouze některé kompoziční principy tzv. Nové hudby, např. práci s aleatorními plochami, hudbu témbřů, práci s rytmem a rozšířenou bicí skupinou, a integroval je do svého stylu. O jeho orchestrálních skladbách z druhého tvůrčího období lze říci, že jsou do jisté míry expresivní, ale pomocí práce s mimohudebními inspiračními zdroji subjektivně vyjadřují představy, takže se v konečném důsledku blíží více k tzv. programní hudbě. Například v orchestrální skladbě *Hudební obraz o Che Guevarovi* se Havelka pomocí

výrazových prostředků snaží posluchači přiblížit Che Guevarův příběh. V úvodu používá aleatorních ploch, kterými chce vyjádřit své konkrétní vize – obraz bojů a chaotických situací, jež si představuje ve spojení s osobností Ernesta Che Guevary. V okamžiku, kdy Che Guevara umírá, pracuje Havelka se zpomaleným rytmem argentinského tanga, aby připomněl jeho původ.

Nejvýraznější skladba, ve které Havelka užil prvky tzv. Nové hudby, je *Pěna* z roku 1965. Havelkovým inspiračním zdrojem se zde stala stejnojmenná báseň Hanse Magnuse Enzensbergera, ve které autor vyjadřuje svými říznými verši intenzivní náladu a rozhořčení nad tehdejším světem. V *Pěně* pracuje skladatel s volným rozvíjením modelů vytvořených charakteristickými intervalovými kroky a témbrovou harmonií. Pro vyjádření glissand a témbrových aleatorních ploch si po vzoru skladatelů polské školky pomáhá grafickou notací. *Pěna* končí rozsáhlou gradací, kterou Havelka vyjadřuje poselství Enzensbergerových veršů, a ačkoliv se během prvních provedení skladby nedokázal vzdát svého záměru – sólové recitace celé básně před tím, než začne hrát hudba – později od něj upustil a skladba zůstala svébytným celkem.

Druhý okruh problematiky, který během doktorského bádání vyvstal, se týkal toho, jak se Havelkovy mimohudební ideje, obrazy a vlastní vize promítají do koncipování hudební formy. Nejvýraznějším příkladem je krátká skladba *Pocita Hieronymu Boschovi* z roku 1974, která dosahuje délky zhruba dvanácti minut. V této kompozici vyšel Havelka z vrcholného díla nizozemského malíře Hieronyma Bosche, konkrétně jeho dvou triptychů: *Rajská zahrada* a *Vůz se senem*. Havelku nejprve zaujala představa, že by jeho kompozice mohla být stejně jako triptych tříčást'ová, a velmi uvažoval i nad tím, jakým směrem triptych číst. Hudební formu nakonec přizpůsobil i podle obsahu obrazů. V obou triptyších, i v Havelkově partituru, můžeme vidět poměrně uspořádanou krajní levou část symbolizující zrod. Prostřední části obrazů i partitury mají ve své ploše dvakrát větší rozsah a zahrnují pestré dění jak ve vertikální výstavbě faktury, tak i v počtu disparátních prvků v prostoru. Závěrečná třetí část obrazů ukazuje peklo a utrpení, podobně vyznívá dynamická a harmonická gradace v hudební kompozici. Svatopluk Havelka ale nad toto dílo staví ještě další rozměr, kterým je závěrečná coda či krátká pomyslná čtvrtá část skladby představující skladatelovu myšlenkovou sumarizaci celého Boschova díla. Havelkovy mimohudební ideje pomohly skladatelovi koncipovat hudební formu i v dalších případech orchestrálních skladeb. Zejména se jednalo o skladby *Pěna*, *Hudební obraz o Che Guevarovi*, *Jeroným Pražský*, *Profeteia* a *Taneční symfonieta*.

Mimohudební inspirační zdroje přinášely Havelkovi rovněž možnost kompoziční práce s historickými prvky a citacemi, kterou lze pozorovat napříč jeho tvorbou. Díky doktorskému bádání se ukázalo, že skladatel historické prvky nevyužívá jako zdroj hudebního materiálu pro své skladby, ale pracuje s nimi v místech, kde chce s pomocí symbolů vyjádřit konkrétní obsahy. Například ve středním díle skladby *Pocť Hieronymu Boschovi* krátce zaznívá antifona *Media vita in morte sumus*, česky „uprostřed života jsme v smrti“. Tuto část skladby můžeme vyložit jako hudební ztvárnění utrpení zobrazeného ve střední části triptychu Hieronyma Bosche. Antifonu *Media vita in morte sumus* skladatel cituje i v oratoriu *Jeroným Pražský* v okamžiku, kdy mistr Jeroným Pražský kráčí na hranici ke smrti.

Jiný výrazný historický prvek se nachází ve skladbě *Hudební obraz o Che Guevarovi*. Jedná se o citaci *Internacionály* v jejím závěru. V období komponování *Hudebního obrazu o Che Guevarovi* se Havelka odvracel od sovětského modelu komunistické ideologie a vnitřně hledal nové vzory a východiska, které pro něj ztělesňoval právě Ernesto Che Guevara. Vzhledem k tomu, že má *Internacionála* původ již v 19. století a obsahově líčí sociální nespravedlnosti a chuť ke vzpouře, můžeme ji vnímat jako závěrečnou pointu odkazující se na její původní význam. S citací *Internacionály* souvisel i další podstatný poznatek, a sice že Svatopluk Havelka často koncentruje určité poselství právě do závěrů skladeb. Například v kompozicích *Pěna a Pyrrhos* skladatel komponuje závěrečnou rozsáhlou hudební gradaci vrcholící po napětí předchozího toku hudby, v němž se obě skladby svým obsahem dotýkají tématu skepse. Podobný princip lze nalézt i v pozdějších skladbách, např. v kantátě *Profeteia*, kde v závěru zaznívá radostné „Alleluja“ podpořené tleskáním sboru, anebo v *Pocť Hieronymu Boschovi*, ve které otevřený konec se závěrečným durovým akordem symbolizuje skladatelovo myšlenkové shrnutí Boschova díla.

Poslední okruh problematiky se týkal vizuálních aspektů a výtvarného umění v Havelkově tvorbě. Pozorovali jsme je již v rané orchestrální skladbě *Chvála světla*, ale nejvíce jsou patrné ve skladbách *Hudební obraz o Che Guevarovi*, v *Pocť Hieronymu Boschovi*, v oratoriu *Jeroným Pražský* a v *Taneční symfonietě*. Pomocí analýz bylo dokázáno, že si Svatopluk Havelka v některých momentech komponování hudby pomáhal vizualizacemi konkrétních situací, které převáděl do hudby.

Kromě zmíněných okruhů jsem se během doktorského bádání zaměřila na postavení Havelkovy osobnosti v rámci politicko-společenského dění. Svatopluk Havelka během raného období tvorby sympatizoval s komunistickým režimem, později se od něj začal distancovat a v posledním období tvorby se přiklonil ke křesťanství, které reflektoval i ve své tvorbě. V tomto

smyslu se na povrchu Havelkovy osobnosti odehrává téměř oportunistický a pro svoji generaci typický příběh člověka věřícího v komunismus (50. léta), později příběh reformního komunisty (60. léta) a ještě později člověka depresivně zklamaného vývojem světa (70. léta), který jeho současníkům mohl připadat jako extrémní cesta od komunismu ke křesťanství. Díky jednotlivým analýzám skladeb ale můžeme sledovat proces skladatelova postupného uměleckého vývoje, který je chronologicky patrný od jednoho díla k druhému a jeví se jako koherentní. Samotný ráz i inspirační zdroje Havelkovy hudby navíc svědčí o vnitřní upřímnosti a skutečném hledání hodnot lidského života.

Seznam pramenů a literatury

Prameny

Autor neznámý. *Nepublikovaný rozhovor*. Pozůstalost Svatopluka Havelky. Podle uvedených životopisných údajů proběhl rozhovor po roce 1996. Vzhledem k silné předmluvě autora o síle křesťanské víry se můžeme domnívat, že byl určený k publikování v křesťanském periodiku či v teologické vysokoškolské práci. Ukázkou z rozhovoru přidávám do disertační práce, má nadpis *4.2. Rozhovor aneb vyhlížení obsahu*.

HAVELKA, Svatopluk. *I. symfonie* [notová partitura]. Praha: Český hudební fond, 1958.

HAVELKA, Svatopluk. *Ernesto Che Guevara: symfonický obraz pro orchestr* [notová partitura]. Praha: Panton, 1975.

HAVELKA, Svatopluk. *Heptameron: symfonická poema o přírodě a lásce pro soprán, alt, tenor a baryton sólo, recitátora a orchestr na slova básníků S. K. Neumanna, J. Wolkera, V. Nezvala a P. Verlaina* [notová partitura]. Praha: Panton, 1970.

HAVELKA, Svatopluk. *Hudební obraz o Che Guevarovi* [notová partitura]. Praha: Panton, 1975.

HAVELKA, Svatopluk. *Chvála světla* [LP deska]. Praha: Supraphon, 1961.

HAVELKA, Svatopluk. *Pěna* [notová partitura]. Praha: Panton, 1966.

HAVELKA, Svatopluk. *Poceta Hieronymu Boschovi* [notová partitura]. Praha: Panton, 1980.

HAVELKA, Svatopluk. *Poggi Florentini ad Leonardum Aretinum Epistola de Magistri Hieronymi de Praga Supplicio* [notová partitura]. Praha: Panton, 1984.

HAVELKA, Svatopluk. *Poggii Florentini ad Leonardum Aretinum Epistola de Magistri Hieronymi de Praga Supplicio* [notová partitura]. Praha: Panton. 1984.

HAVELKA, Svatopluk. *Profeteia* [notová partitura]. Český hudební fond, 1989.

HAVELKA, Svatopluk. *Pyrrhos: symfonie-balet* [notová partitura]. Praha: Supraphon, 1974.

HAVELKA, Svatopluk. *Růže ran* [notová partitura]. Pozůstalost Svatopluka Havelky.

HAVELKA, Svatopluk. *Taneční symfonieta* [rukopisná notová partitura]. Pozůstalost Svatopluka Havelky.

HAVELKA, Svatopluk. *Taneční symfonieta* [rukopisná notová partitura]. Pozůstalost Svatopluka Havelky.

HAVELKA, Svatopluk. *Taneční symfonieta* [notová partitura]. Pozůstalost Svatopluka Havelky.

HAVELKA, Svatopluk. *Valašský pochod* [notová partitura]. Pozůstalost Svatopluka Havelky.

HAVELKA, Svatopluk. *Znamení časů* [notová partitura]. Český rozhlas, vydavatelství a nakladatelství. Praha, 2009.

Koncert z díla Svatopluka Havelky. Se Svatoplukem Havelkou hovoří Karel Mlejnek [rozhlasový pořad]. ČRo Vltava – Praha, 20. 7. 1982.

Koncert z díla Svatopluka Havelky. Se Svatoplukem Havelkou hovoří Petr Zapletal [rozhlasový pořad]. ČRo Vltava – Praha, 10. 4. 1975.

KVASNIČKA, Vladislav. *Snad nejsem pesimista* [školní dokumentární film]. Praha: FAMU, 1983.

Nový zákon: Žalmy: Nová Bible kralická. Nový zákon 4., revid. vyd., Žalmy 1. vyd. Přeložil Alexandr FLEK. České Budějovice: Biblion, 2006. ISBN 0-903528-5-5.

VAŠUT, Vladimír. Zamyšlení se nad libretem Pyrrha. In: HAVELKA, Svatopluk. *Pyrrhos* [notová partitura]. Praha: Panton, 1970.

WOLKER, Jiří. Blues o shledání. In: HAVELKA, Svatopluk. *Heptameron* [notová partitura]. Pozůstalost skladatele.

Literatura

Autor neznámý. Hudba, která se rodí v laboratoři. *Literární noviny*. 18. 11. 1961, roč. X, č. 46. ISSN 0459-5203.

BARTOŠEK, Luboš a Šárka BARTOŠKOVÁ. *Filmové profily*. Praha: Československý filmový ústav, 1990.

BURTON, Richard D. E. *Prague: A Cultural and Literary History*. Oxford: Signal Books, 2003. ISBN 1-902669-63-0.

ČERNÍČEK, Jan. Od dechovky k symfonické fresce. Rodáci jako polyžánrové dílo Svatopluka Havelky. In: ČECHOVÁ, Briana (ed.). *Všichni dobří rodáci*. Praha: Národní filmový archiv, 2013, s. 114–139.

- ČERVENKA, Miroslav. *Slovník básnických knih: díla české poezie od obrození do r. 1945*. Praha: Československý spisovatel, 1990.
- Československá etnografie, svazek 7. Praha: Ústav pro etnografii a folkloristiku ČSAV, 1959.
- ČORNEJ, Petr. *Velké dějiny země Koruny české V*. Praha: Paseka, 2000. ISBN 978-80-7432-007-1.
- D'ANGOULÊME, Marguerite. *Heptameron*. Praha: Baronet, 1998.
- DEMEL, Dalibor. Mezi hudbou a výtvarným uměním: Svatopluk Havelka a Hieronymus Bosch. *Sborník Živá hudba*. 2002. ISSN 0514-7735.
- DOUBRAVOVÁ, Jarmila. Problém jednověté formy v současné hudbě. Svatopluk Havelka: Pocta Hieronymu Boschovi. *Hudební rozhledy*. 1978, roč. 31, č. 9. ISSN 0018-6996.
- DOUBRAVOVÁ, Jarmila. *Sémantické gesto*. Praha: Karolinum, 2001. ISBN 80-246-0180-X.
- HAHN, Gerhard a Jürgen HENKYS. *Liederkunde zum Evangelischen Gesangbuch Nr. 9*. Vandenhoeck & Ruprecht, Göttingen 2004, s. 69–78.
- HAVLÍK, Jaromír. *Česká symfonie 1945–1980*. Praha: Panton, 1989. Knižnice Hudebních rozhledů. ISBN 80-7039-005-0.
- HOMOLOVÁ, Květa. *Čeští spisovatelé 19. a počátku 20. století: slovníková příručka*. 3. vyd. Praha: Československý spisovatel, 1982.
- HOREJS, Antonín. Dvě nové české symfonie. *Hudební rozhledy*. 1956, roč. 9, č. 23. ISSN 0018-6996.
- HOŘEJŠÍ, Antonín. Dvě nové české symfonie. *Hudební rozhledy*. 1956, roč. 9, č. 23. ISSN 0018-6996.
- HRADIL, František Mířa. *Hudebníci a pěvci v kraji Leoše Janáčka: Paměti a dokumentace*. Ostrava: Profil, 1981.
- HRADILOVÁ, Lucie. Den staré hudby Eurorádia na Vltavě. *Magazín klubu Vltava*. 2014, roč. 19, č. 1. ISSN 2533-6967.
- JIRÁNEK, Jaroslav. Umění rozezpívat myšlenku. *Hudební rozhledy*. 1961, roč. 14, č. 1. ISSN 0018-6996.
- JIRKO, Ivan. I v Kasselu mají festival. *Hudební rozhledy*. 1967, roč. 20, č. 23. ISSN 0018-6996.

- JIRKO, Ivan. Zpěv přírody a lásky: Nad novým dílem Svatopluka Havelky. *Hudební rozhledy*. 1964, roč. 17, č. 9. ISSN 0018-6996.
- JIŘÍKOVSKÝ, Petr. *Symfonická tvorba Svatopluka Havelky*. Praha, 2012. Bakalářská práce. Akademie múzických umění v Praze. Hudební a taneční fakulta, Katedra dirigování.
- KAŇKA, Petr. Soudobá hudba bojující o soudobého humánního člověka. *Hudební rozhledy*. 1985, roč. 38, č. 9. ISSN 0018-6996.
- KARÁSEK, Bohumil. Havelka – Jirko – Řezáč. *Hudební rozhledy*. 1959, roč. 24, č. 3. ISSN 0018-6996.
- KOFROŇ, Petr. Havelka v Kristu. *Kritický sborník*. 1989, č. 2, s. 76–77.
- KOŽELUHOVÁ, Jitka. Touha po Bohu. Rozhovor se skladatelem Svatoplukem Havelkou. *Okruh a střed*. 1998. ISSN 1212-1037.
- KRÁSNOHORSKÁ, Eliška, Karolína SVĚTLÁ a Sofie PODLIPSKÁ. *Ženské listy: časopis pro záležitosti žen a dívek československých*. 1873, ročník 1. Vydal: F. A. Urbánek, Praha. 1926. S. 89. ISSN 1802-7237.
- KRATOCHVÍLOVÁ, Jana. *Raná tvorba Svatopluka Havelky s případovou studií kantáty Chvála světla*. Brno, 2017. Bakalářská práce. Filozofická fakulta Masarykovy univerzity v Brně, Katedra hudební vědy.
- KUČERA, Václav. Havelkova Chvála světla. *Hudební rozhledy*. 1960, roč. 13, č. 12. ISSN 0018-6996.
- KUČERA, Václav. Svatopluk Havelka Chvála světla. In: HAVELKA, Svatopluk. *Chvála světla: kantáta pro soprán, alt, bas, smíšený sbor a orchestr* [notová partitura]. Praha: Panton, 1963.
- KUNA, Milan. *Exulantem proti své vůli: život a dílo Karla Boleslava Jiráka*. Praha: Edition Bärenreiter, 2003. ISBN 80-86385-24-8.
- KUNA, Milan. Havelkův Pyrrhos. *Hudební rozhledy*. 1971, roč. 24, č. 5. ISSN 0018-6996.
- KUSÁK, Jiří. *Ostravský hudební život po roce 1945*. Ostrava: Ostravská univerzita v Ostravě – Pedagogická fakulta, 2008. ISBN 978-80-7368-575-1.
- MATZNER, Antonín a Jiří PILKA. *Česká filmová hudba*. Praha: Dauphin, 2002. ISBN 80-7272-013-9.

MATZNER, Antonín. *60 Pražských jar*. Praha: Pražské jaro ve vydavatelství Togga, 2006. ISBN 80-903735-0-X.

MIKULOVÁ, Lenka. *Osobnost a skladatelské dílo Svatopluka Havelky*. Praha, 2007. Diplomová práce. Akademie múzických umění v Praze. Filmová a televizní fakulta, Katedra zvukové tvorby.

MLEJNEK, Karel. Svatopluk Havelka. In: *Koncertní život. Koncertní program Symfonického orchestru hlavního města Prahy*. 1979. Pozůstalost Svatopluka Havelky.

Muzikologické fórum: časopis České společnosti pro hudební vědu = Forum of musicology: journal of the Czech Musicological Society. Praha: Česká společnost pro hudební vědu, 2020, roč. 9, č. 1. ISSN 1805-3866.

NEJEDLÝ, Zdeněk. *Dějiny husitského zpěvu*. 2. vyd., v ČSAV 1. vyd. Praha: ČSAV, 1956.

NEŠPOR, Zdeněk R. a Zdeněk VOJTÍŠEK. *Encyklopedie menších křesťanských církví v České republice*. Praha: Univerzita Karlova v Praze, nakladatelství Karolinum, 2015. ISBN 978-80-246-3315-2.

NOVÁ, Magdaléna a Marie OPATRŇÁ, ed. *Obsah – Forma: sborník příspěvků z mezinárodní konference studentů doktorských programů = Content – Form: the proceedings of the international conference for doctoral students*. Praha: Katolická teologická fakulta, Univerzita Karlova, 2017. ISBN 978-80-87922-10-1.

PEČMAN, Rudolf. *Havelkova Symfonie v Moravské filharmonii*. Hudební rozhledy, 1958, roč. 11, č. 2. ISSN 0018-6996.

PENSĐORFOVÁ, Eva. Modernost, strašnou a požehnanou... má v krvi. *Opus musicum*. 1986, s. 83. ISSN 0862-8505.

PENSĐORFOVÁ, Eva. Za velké umění dneška se bojuje! *Hudební rozhledy*. 1962, roč. 12, č. 37, ISSN 0018-6996.

PIJOAN, José. *Dějiny umění 1, Svazek 9*. Praha: Odeon, 1982. ISBN 01-520-77.

PILKA, Jiří. Jeden z nejmladších: hudební skladatel Svatopluk Havelka. *Hudební rozhledy*. 1960, roč. 6, č. 1. ISSN 0018-6996.

PŘÁDNÁ, Stanislava, Zdena ŠKAPOVÁ a Jiří CIESLAR. *Démanty všednosti: český a slovenský film 60. let: kapitoly o nové vlně*. Praha: Pražská scéna, 2002. ISBN 80-86102-17-3.

- RICHTEREK, Oldřich. *Úvod do studia ruské literatury*. 2., přeprac. a rozš. vyd. Hradec Králové: Gaudeamus, 2011. ISBN 978-80-7435-106-8.
- ŘÍČAN, Pavel. *Psychologie náboženství a spirituality*. Praha: Portál, 2007. ISBN 978-80-7367-312-3.
- SMOLÍK, Jan. Dobrý rodák Havelka. *Hudební rozhledy*. 1969, roč. 22, č. 15. ISSN 0018-6996.
- SMOLKA, Jaroslav. K otázkám hodnocení staré hudby. *Opus musicum*. 1988, roč. 10, č. 5. ISSN 0862-8505.
- SMOLKA, Jaroslav. Se Svatoplukem Havelkou a Václavem Kučerou o výtvarných podnětech v jejich tvorbě. *Hudební rozhledy*. 1977, roč. 30, č. 5. ISSN 0018-6996.
- SMOLKA, Jaroslav. Svatopluk Havelka komorní: nad Nonetem a Percussionatou. *Hudební rozhledy*. 1979, roč. 32, č. 10. ISSN 0018-6996.
- SMOLKA, Jaroslav. Svatopluka Havelky Epistola de Magistri Hieronymi de Praga. *Hudební rozhledy*. 1989, roč. 42, č. 6. ISSN 0018-6996.
- STROHSOVÁ, Eva, Jan MUKAŘOVSKÝ a Zdeněk PEŠAT. *Dějiny české literatury*. Praha: Victoria Publishing, 1995. ISBN 80-85865-48-3.
- STROMŠÍK, Jiří. Doslov. In: ENZENSBERGER, Hans Magnus a Jiří STROMŠÍK, ed. *Eseje*. Červený Kostelec: Pavel Mervart, 2008. Edice současné české poezie (Pavel Mervart). ISBN 978-80-86818-77-1.
- ŠÍDLO, Antonín. *Svatopluk Havelka „Chvála světla“*. Praha, 1964. Diplomová práce. Akademie múzických umění, Hudební fakulta. Katedra dirigování.
- ŠMOLÍK, Jan. Dobrý rodák Havelka. *Hudební rozhledy*. 1969, roč. 22, č. 15. ISSN 0018-6996.
- ŠTEFANIDES, Jiří. *Hudební kultura na Ostravsku po roce 1945*. Ostrava: Profil, 1948.
- ŠTĚPÁNEK, Pavel. *Výtvarná kultura: časopis SČVU*. 1986, roč. 10, č. 6. ISSN 0139-9365.
- ŠULEŘ, Oldřich. *Laskavá setkání: s přáteli umělci rodného kraje*. Ostrava: Repronis, 2008. ISBN 978-80-7329-194-5.
- ŠULEŘ, Oldřich. *Laskavá setkání: s přáteli umělci rodného kraje*. Ostrava: Repronis, 2008. ISBN 978-80-7329-194-5.

TOMEK, Václav Vladivoj. *W. Wladiwoje Tomka Děje země české*. Praha: Nákladem Českého musea, 1843. Malá encyklopedie nauk.

VEBER, Petr. Rozhlasová symfoniková s premiérou. *Hudební rozhledy*. 1989, roč. 56, č. 12. ISSN 0018-6996.

VIČAR, Jan. Skladatelská generace 70. let: názory a orientace. *Opus musicum*. 1983, č. 15. ISSN 0862-8505.

VOJTĚCH, Ivan. Symfonie in B Svatopluka Havelky. *Hudební rozhledy*. 1959, roč. 12, č. 2. ISSN 0018-6996.

ZAPLETAL, Petr. Havelkovo Znamení času v programu SOČR. *Hudební rozhledy*. 2003, roč. 56, č. 4. ISSN 0018-6996.

Publikační a akademická činnost během doktorského studia

Účast na odborných konferencích

Mezinárodní výroční konference ČSHV 2019. Skladatelská generace 1920–1930.

Konferenční příspěvek: Příběh Jeronýma Pražského ve skladbě Svatopluka Havelky.

Mezinárodní doktorandská konference „Obsah – Forma“ 2017. Katolická teologická fakulta Univerzity Karlovy. Konferenční příspěvek: Svatopluk Havelka: Pocta Hieronymu Boschovi.

Mezinárodní konference Posvátný prostor. Teologie – Umění – Dějiny. 2019. Katolická teologická fakulta Univerzity Karlovy. Konferenční příspěvek: Svatopluk Havelka: Jeroným Pražský.

Publikační činnost

ANDRŠOVÁ, Eliška. Příběh Jeronýma Pražského ve skladbě Svatopluka Havelky. *Muzikologické fórum: časopis České společnosti pro hudební vědu = Forum of musicology : journal of the Czech Musicological Society*. Praha: Česká společnost pro hudební vědu, o.s., 2020, roč. 9, č.1. ISSN 1805-3866.

CÍLKOVÁ, Eliška. Svatopluk Havelka: Pocta Hieronymu Boschovi. *Obsah – Forma: sborník příspěvků z mezinárodní konference studentů doktorských programů = Content – Form: the proceedings of the international conference for doctoral students*. Praha: Katolická teologická fakulta, Univerzita Karlova, 2017. ISBN 978-80-87922-10-1.

Odborná přednáška

Czech contemporary music. Introduction for Flute Recital of Jana Jarkovská. 23. 9. 2019. Společnost pro vědy a umění (SVU), Bohemian National Hall, New York City. United States of America.